

Prepis zvukovej nahrávky

Tento dokument obsahuje automaticky generovaný prepis
zvukovej nahrávky, zaznamenatej počas zasadnutia
Súdnej rady Slovenskej republiky.

Prepis bol vytvorený pomocou špecializovaného softvéru na rozpoznávanie
reči. Napriek vysokej presnosti tejto technológie sa v texte môžu vyskytnúť
drobné nepresnosti alebo chyby.

Uvedený prepis slúži výlučne na informačné účely a nenahrádza oficiálnu
zápisnicu a zvukový záznam zo zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky.

Rečník 1

Pokračujeme bodom 11. Áno, stanovisko Súdnej rady Slovenskej republiky verbálnym útokom na Milana Cisárika.

Nasledovný bod programu predkladám v súvislosti s uverejneným vyjadrením Matúša Šutaja Eštoka, ministra vnútra Slovenskej republiky na sociálnej sieti Facebook a v článku síce dňa 29. Mája 2025 a zverejneným statusom Roberta Fica, predsedu vlády Slovenskej republiky na sociálnej sieti Facebook dňa 29. Mája 2020. Máte to k dispozícii. Týka sa rozhodnutia sudcu Špecializovaného trestného súdu. Sudca Cisárik, kde tie vyjadrenia.

Rečník 3

Boli.

Rečník 1

Akože musím to tak povedať, že bohužiaľ také, ako sme už zvyknutí u politikov za posledné obdobie, každý mesiac prakticky tu máme, či už nejaké vyjadrenie akéhokoľvek politika z akéhokoľvek politického spektra. Máme podľa mňa už, ak to nechcem z vulgarizovať, tak na cyklostilované uznesenie, pretože ako ste sa nám nedarí. A to som hovorila pred polrokom a zúfala som, že sa nám to podarí, ale po roku to musím zopakovať, nedarí. Nechcem povedať, že vychovať, ale upriamiť pozornosť politikov na to, že súdna moc je súčasťou jednej z troch moci v štáte, že oni, či už túto reprezentanti zákonodarného sporu alebo vlády, nemôžu hovoriť alebo sa baviť o postupoch takým spôsobom, ako to niekedy urobia, pretože súdna moc nie je ich podriadená, my sme na rovnakej úrovni, ak oni, nikto zo sudcov nevyjadruje takým spôsobom politikov, ako sa politici vyjadrujú.

Rešpektujeme trojdelenosť štátnej moci, rešpektujeme systém vzájomných bŕzd a protiváh, rešpektujeme možnosť tvrdej kritiky, aj keď v rámci napr. medzirezortných pripomienkových konaní dávame pripomienky návrhu zákonov vládnych, ktoré schvaľuje zákonodarná moc. Nie sú tam žiadne invektívy, postupujeme vecne, tak ja nerozumiem tomu, prečo sa nám toto deje. Otváram rozpravu.

Ak ešte niekto má k tomu. Peter Šamc.

Rečník 4

Bolo už povedané, že to je v podstate na každom zasadnutí, tak beriem to ja už ako povinnú jazdu, že máme toto každé zasadnutie a každé zasadnutie, treba povedať v podstate to isté, prípad guvernéra Kažimíra a sudcu cisárika, sme tu mali vyslovene tento prípad aj minulý mesiac, že to je vlastne niečo také ako keby pokračovanie tých vyjadrení k tomu jeho rozhodnutiu, takže opäť aj tu vo vzťahu k vyjadreniam politikov by som teda pripomenul, že teda zaťažovanie súdneho rozhodovania do politickej súťaže nie je kritika, x krát sme to tu povedali, že teda súdne rozhodnutia možno kritizovať a niekedy je to aj nutné a nevyhnutné a potrebné, aby boli kritizované, ale majú sa kritizovať nejakým spôsobom vecne, ak ja napíšem, že. Sudca Cisárik odsúdil Kažimíra, Petra Kažimíra, lebo je to politická pomsta, lebo ide o politický proces, ako takto čítam vyjadrenie ministra vnútra, tak to nie je samozrejme žiadna kritika, to je nejaké tvrdenie bez dôkazov, že sudca je vo vleku nejakých politických síl a proste nejakým spôsobom participuje, že koná svojvoľne a t d'.

To by bolo možné len vtedy, ak by teda išlo, ako sa hovorí, o tie skolonizované justičné orgány, t zn. že sudca koná v záujme nejakej skupiny alebo pre nejakú skupinu, zase pokiaľ o tom nie sú žiadne dôkazy, tak žiadnym, tak to nie je, nie je na kritiku, ak by nejaké dôkazy o tom boli, tak áno, takže keď Minister vnútra a už sme tu mali ministra vnútra, vtedy s tým rozhodovaním sudcu Kubiša, kde sa ospravedlňoval, tak som myslel, že práve Minister vnútra, keďže už má skúsenosť aj so Súdnu radou, aj s prehnanou takou alebo takou premotivovanou reakciou na súdne rozhodnutie, že to bude práve on, ktorý sa zdrží toho, aby to zopakoval. Práve naopak, toto sa mi zdá ešte aj nejakým spôsobom drsnejšie, ako bolo u sudcu Kubiča, keďže tam do toho zaťahuje vyslovene politický proces, politická pomsta a naznačuje, že je to návrat, či tam teraz vyjadrenie, návrat k praktikám svojvôle, politickej objednávky, ktorú sme tu zažívali počas vlády minule, t zn. naznačuje aj to, že počas minulej vlády boli sudcovia, ktorí rozhodovali na politickú objednávku, ktorí boli, ja by som to teda tak nazval, skolonizovaný nejaký tými záujmovými skupinami absolútne nepridáva k tomu, odkiaľ to vyvodil, prečo si to myslí, z akého dôvodu, t zn.

Opäť, žiadna kritika, nič tam nie je právne nič, kde by sme mohli povedať, že áno, to asi je v poriadku, keby chcel kritizovať právne, môže kritizovať tak, jak sa to, jak to bolo, jak sme to hovorili minule u dekana Burdu, ktorý z veľkej časti vtedy ten svoj príspevok venoval tomu právo a kritike. Môžeme sa zamýšľať nad tým, prečo sudca konal aktivisticky, prečo nahrádzal činnosť prokurátora pri zmene právnej kvalifikácie, keď je to činnosť jeho prokurátora alebo ten má dôkazné bremeno aj ohľadne právnej kvalifikácie a mal by byť aktívny v tom smere? Toto by bola kritika polemizovane nad tým, že prečo, ako, prečo ten sudca rozhodol tak alebo inak s tým dodatkom, že nie je to právoplatné. Samozrejme, ak sa nám zdá, že to nie je v poriadku, je tu Najvyšší súd, bolo podané odvolanie, Najvyšší súd môže korigovať čokoľvek, v tom procese sa mu bude z bude zdať neprijateľné, takže ak sa to spája s politickými procesami, ak sa to spája sckou pomstou, tak proste je to čisto len politická súťaž. Ideme v podstate nejakým spôsobom bŕšiť do tých oponentov politických a využívame na to justíciu.

Rečník 3

Podobne.

Rečník 4

Aj pokiaľ ide o vyjadrenie predsedu vlády, tam tá veľká časť sa týka kritiky prokurátorky, takže to nie je naše, ale ktorá rozhodovala v inej kauze, ale aj predseda vlády používa slovník. Rozhodnutie sudcu vyvoláva otázku, či nemalo poslúžiť politickým cieľom opozície, opäť náznak, že sudca je tu nejaký skolonizovaný tou opozíciou a rozhoduje v jej prospech zase bez ďalšieho, bez ďalšieho nejakého. Prečo by to tak malo byť? Z čoho to vyvodzuje predseda vlády? Predseda vlády je právnik. Robil aj trestné právo, pokiaľ si pamätám, knihu napísal o trestnom práve, čo sa týkalo trestného práva, t zn. on najlepšie vie, ako sa dá skritizovať vecne, racionálne rozhodnutie súdu, t zn. ten status mohol absolútne bez problémov venovať právu, venovať a možno aj nejakým zjednodušením, spôsobom, aby to použili, aby to pochopili všetci, ktorí ten status čítajú, ale keď poviete, že je to politický cieľ opozície, tak je to opäť to, čo som povedal aj pri ministrovi vnútra, zase použijeme rozhodnutie sudcu bez toho, aby sme mali nejaké dôkazy, že je to nejako tak na to, aby sme sa vymedzili proti

politickým oponentom a či chce ten sudca alebo nechce, ten sa ani nemá ako brániť, je zatiahnutý do toho, je označený za nejakého politického pajáca, ktorý rozhoduje podľa toho, ako nejaká strana chce a že teda nejaká bábka len v rukách opozície, to teda kritika, kritika súdneho rozhodnutia teda rozhodne, rozhodne nie je. Ja som včera to bolo alebo kedy, čítal zase dňa, to bol tuším novinár Vagovič, ten písal o sudcovi Stierankovi, ako oslobodil pána Pčolinského a opäť aj on to písal tak, že no veď to je ten sudca, čo hovoril nevinu v kauze Kuciak a neviem kde a už tam dával nejaké kanotácie, že to nie je dobrý sudca, hodný sudca, lebo nerozhodol, ako sme všetci očakávali, všetci sme chceli a vinu, on rozhodol inak a veď to je ten sudca a t d'. Takže zase používa jeho meno. Áno, Stieranka, dáva ho do súvisu s niečím, čo vôbec nesúvisí s tým prípadom.

Takže naďalej toto pokračuje, ale aby som sa vrátil k tej, k tým politikom, politikom, nič právne nezaznelo, v tých statusoch, zopakujem to znova, zaznelo len politické nálepkovanie, t zn. urobím taký nálepkovací proces, dám tam 2 3 nálepky politické, vymedzím sa, voliči, možno mi to zhltnú, vymoším sa voči a to, že použijem na to justíciu, nevaďí, t zn. ak by rozhodol ten sudca inak, ak by oslobodil pána guvernéra, nič z toho by nezaznelo, už by to politický proces nebol, už by to nebola nejaká politická objednávka, nebolo by to politické odrovnávanie, odrovnávanie nejaké, už by to bol riadny spravodlivý proces, takže zase vyjadrujeme sa, len naznačujeme politické ciele len preto, že nám nevyhovuje to rozhodnutie len preto, že sa proti nemu vymedzujeme, nesúhlasíme s ním, ale nikdy by sme to neurobili, keby bolo v súlade s nejakým našim, našim presvedčením, takže nám neostáva nič iné, len proste znova povedať, že tá justícia na politiku nie je alebo nemala by byť použitá na nejaké tie politické ciele v politickej súťaži. A ak niekto tvrdí o sudcovi, že rozhodoval s nejakými postrannými úmyslami alebo nejako inak, malo by to byť samozrejme, samozrejme, podporené niečím hmatateľným, nie iba nejakým presvedčením, že ak nerozhoduješ podľa toho, ako chceme, tak proste už si aj ty v politicky inom tábore, lebo ideš proti nám, ideš proti niekomu, kto voľakedy patril k nášmu politickému táboru a už vlastne nálepkuješ nielen proces, nálepkuješ aj sudcu a už celé je to mimo nejakej nezávislosti, nestrannosti, justícii alebo mimo toho, čo by vlastne tí politici mali hovoriť. No, takže politici by si mali nájsť iné nástroje boja, boja medzi sebou a nesúdne rozhodnutia, to už vôbec nie v prípade, ak nie právoplatné a ak tam bude nasledovať aj rozhodovanie Najvyššieho súdu, kde zas to môže byť také, že budú nejaké také tie tlaky mediálne, lebo ak nerozhodneš, tak budeš mať nálepku zase alebo ak rozhodneš inak, budeš mať inú nálepku a tým pádom, ak nepriamo ovplyvňuje alebo tlačí, tlačí aj na ten opravný orgán, ktorý by mal rozhodovať. Takže povinná jazda, ako som hovoril, ale asi to bolo treba povedať.

Rečník 1

Ďakujem, ďakujem pekne, faktická poznámka, Tomáš Lalík.

Rečník 5

Ďakujem pekne za slovo. Ja by som to dovolil reagovať a teda súhlasím viac menej, čo povedal pán doktor Šamko, ja by som to možno ešte nazval tak, ako takú zbytočnú funkciu aj Súdnej rady neustále politikom pripomínať, kde sú hranice ich kritiky v rámci justície, keďže považujem to za taký boj s veternými mlynmi a ťažko môžeme od politikov, podľa môjho názoru žiadať, aby cez sociálne siete komunikovali nejakú odbornú kritiku vo vzťahu

k súdnym rozhodnutiam, jednoducho v súčasnej dobe tá politika je tak strašne polarizovaná a politici hľadajú také zjednodušujúce riešenia a komunikačné kanály, že tam jednoducho v tej ich komunikácii nie priestor na to, čo vyjadril doktor Šamko a ja si myslím, že aj do budúcnosti sa takýmto spôsobom budú vyjadrovať a nejaké ďalšie uznesenie Súdnej rady asi nepomôže.

Zmeniť ich štýl komunikácie, lebo tá politika je bytostne o tom, akým spôsobom oni komunikujú a tie témy si vyberajú a žiaľbohu, justícia je súčasťou toho politického boja, ale nielen na Slovensku, je to aj, ako som sa rozprával so sudcami minulý týždeň alebo pred dvoma týždňami v Rige, kde som bol na zasadnutí európskej siete súdnych rád, je to to isté vo Francúzsku, to isté v Holandsku, vo Švédsku, takže v každej krajine, kde som sa rozprával s tými sudcami, tak jednoducho čelia týmto istým problémom, to isté bolo aj v záverečnom akte a deklarácii, ktorú vlastne prijala táto sieť súdnych rád. Nemyslím si, že môžeme niečo zmeniť na to, žiaľbohu, ten trend je negatívny a on, ten trend je z oboch strán. Takže videli sme aj v reakciu novinára Vagoviča na iné rozhodnutie. Takže neviem, že ako si pomôcť a naozaj to beriem skôr ako taký boj s veterliými mlynmi.

Rečník 1

Ďakujem. Skôr ako dám reakciu Petrovi š. Šamkovi, keďže Tomáš Lalík reaguje faktickou poznámkou na jeho vystúpenie. Pokiaľ ide o tú Rigu, tak v júli to bude súčasťou programu Súdnej rady, kde bude aj tá deklarácia. A presne tam vidno, že deje sa to akurát, že je to 1 z našich povinností chrániť dobré meno justície, Súdnej rady, takže nerobíme si ilúzie, že by sa nám to podarilo, som povedal aj v tom úvodnom slove, ale to neznamená, že to budeme ignorovať. Peter Šamko, reakcia na Tomáša Lalíka. A potom do rozpravy Adrián Kucek.

Rečník 4

Celý som to povedať to isté, že našou úlohou nie je obhajovať politikov, ani tvrdiť, že ak sa to robí všade, tak je to normálne.

Rečník 5

Ved'.

Rečník 4

Keď to robia v Rige a neviem kde, takto treba nejakو prijať a povedať si, že však je to súčasť politického boja a justícia je tiež, a teda nech si kopne do toho sudcu hocikto, hocikedy, ved' sa to robí v Dánsku, neviem, kde, všetci s tým majú problémy a nedá sa s tým nič robiť. Toto podľa mňa vôbec nie je dobré a práve už vôbec nie treba, podľa mňa naša úloha je, aby sme dali zase najavo, aj keď je to možno boj s veternými mlynmi, že teda politická súťaž je veľmi dôležitá pre demokratické systémy, ale má byť z hľadiska justície, má byť vyslovene opatrná a že nemá sa tam dávať tie prívlastky politicky a t d'. teda dať najavo, že to nie je normálne, ak sa to aj robí všade, tak proste normálne to podľa mňa nie je, aby si ten politik mohol aj v rámci Facebooku, aj v rámci niečoho nejakým spôsobom alebo je to výhodné, tak si kopnem a zase budú ma moji voliči chváliť, bude to nadšené, takže možno zbytočne, ale my proste sa nemôžeme podvoliť a nemôžeme si povedať, že takto nebudeme robiť, lebo ten

politik a oni budú stupňovať tie útoky a budú si už nálepkovať tých sudcov, koľko chcú a my to proste len bávame rukou, že čo s tým urobíme?

V žiadnom prípade podľa mňa nie je radšej päťdesiate štvrté uznesenie Súdnej rady, ktoré nikto nečíta, ale proste nejakým spôsobom tlačové a tlačová správa, web, aspoň nejaký, možno niekde sa to dostane. Už sme tu raz mali. Spomínal som ministra vnútra, ktorý sa ospravedlňoval dokonca za to, že to prehnal s tým výrokom, možno nejakým spôsobom aj to prispeje k nejakej tej kultivácii, že teda ten politik, keď už teda bude brojiť aj na tej sociálnej sieti, tak tá justícia bude na poslednom mieste a najskôr sa vystrieľa s nejakými inými nábojmi. Ďakujem.

Rečník 7

Ďakujem pekne za slovo. Možno sa na prvý pohľad môže zdať, že to je boj s veternými mlynmi, ale po prvé, Súdna rada nemôže postupovať selektívne a pokiaľ sme sa zastali sudcov v minulosti proti takejto kritike zo strany verejne činných osôb, musíme tak a sme povinní urobiť aj teraz. Mám za to, že nesmieme ustať v tej našej ambícii chrániť sudcov proti nenáležitým a útokom a kritike, proti ktorej, a to treba veľmi dôrazne povedať a spomenula to aj pani predsedníčka, sa v drvivej väčšine prípadov sudcovia nevyjadrujú. Oni sa nevedia, nedokážu účinne brániť, takže našou povinnosťou je, aby sme ich nenechali v takejto situácii osamotených a možno raz, možno raz sa dočkáme, že tí, ktorí takýmto spôsobom kritizujú sudcov, si uvedomia, že to, čo tu robíme, nie je samoúčelné, lebo to, čo robíme, tie vyhlásenia, to nie je prevychovávanie politikov, to nie je pre nich, to je, to je pre tých sudcov, aby nemali pocit, že sú sami. Ďakujem.

Rečník 1

Ďakujem pekne, faktická poznámka. Martin Puchala.

Rečník 6

Ďakujem pekne, pani predsedníčka, za slovo. Ja súhlasím so všetkým, čo tu bolo povedané, akurát si myslím, že to päťdesiate štvrté, ktoré uznesenie, ktoré spomínal Peter Šamko, už, už trochu ani nenapĺňa ten svoj účel, pretože dookola to robíme, dookola si politici, novinári, kadekto robí, čo teda bude robiť. S tým súhlasím s Tomášom Dalikom, že môžeme my tu dvadsiateho ôsmeho ďalšie prijať ešte uznesenia. Tá situácia sa nezmení. Súhlasím aj s tým, čo povedal Adrián Kucek, že robíme to nie pre tých politikov, to je jediný rozumný dôvod asi, prečo, prečo sa to ešte ďalšie v poradí? Môžu tie uznesenia prijímať? Možno taký námet na zamyslenie, či to neprijatť ako celok, lebo výsledok alebo teda prijať to ako všeobecné stanovisko, zverejniť, zavesiť to kdesi na stránku Súdnej rady, aby to tam viselo, lebo výsledkom toho, že tu každý mesiac sedíme, dať niečím podobným je len to, že na niečo zabudneme a potom je nám vypýtané, že na to proste reagovali a na to proste nereagovali, hej? A myslím si fakt, že nie je úlohou Súdnej rady sedieť na Facebooku a celý čas sledovať teda, čo, kde napísal a striehnuť, aby sme na niečo nezabudne. Čiže v tomto smere mi to príde už trochu také, že, že, že tie naše uznesenie jednoducho trochu akoby strácali na váhe. A.

Rečník 1

V každom nemáš na čo faktickú.

Rečník 6

Peťo, ďakujem.

Rečník 1

No už keď sa rozbehli, fakticky už. Takto zareaguje Martin Puchala. Práve preto som hovorila o tej deklarácii z Rigy, kde bola európska sieť súdnych rád, kde sa presne toto prejednávalo. Naprieč celou Európou. Sa to deje. Čím presne, ako Peťo povedal, neznamená, že budeme ticho. Kde to bude ako deklarácia zverejnené na stránke Súdnej rady, keď to, keď to prejde cez celú Súdnu radu na najbližšom zasadnutí Súdnej rady? Ako vždy, keď sa to deje po, po valnom zhromaždení európskej siete súdnych rád a každé naše uznesenie, ktorým sa vyhraníme voči konkrétnemu útoku na sudcu, je na webe. Áno, vyzerá to, že ako keby to bolo politikom 1, niektorým, bohužiaľ. No nič sa nedá robiť. Nevedieme populistické reči ako politici, nesnažíme sa ohúriť nejakých budúcich perspektívnych voličov, jednoducho reagujeme fakticky a za mňa, pokiaľ ja budem na tejto stoličke, tak ako sa to dialo doteraz, bude sa to diať, pokiaľ tie útoky na konkrétne osoby, sudcov budú, budeme odkazovať už aj na novú deklaráciu, ktorá sa týmto zaoberať, čiže už nielen na odporúčania výboru ministrov, ako mám pripravené uznesenie, čiže evidentne už by politici s tým mohli, aj, ja neviem, kto by im to mohol. Tak vždy, keď majú tlačovú konferenciu, tak to na ten pultík dať, že pozor, keď sa idete venovať justícii, tak tuto máme takéto výstupy aj v rámci celej Európy. Snažte sa, aby tá kritika bola vecná akože v justícii. Ja som zvyknutá, že veľa vecí je beh na dlhé trate a niekedy sa veci podaria, niekedy sa nepodaria. Príkladom je budňá mapa, kde sme bojovali roky a niečo sa podarilo, niečo nie.

Tak to je Peter Šamko.

Rečník 4

Ja len som chcel, pokiaľ ide o politikov a že či by sme im to nemali poslať, tým konkrétnym politikom, to naše uznesenie, že teda, no a teda čo? Minister vnútra, predseda vlády, nech ho dostane, že Súdna rada sa tým zaoberala a povedala, že nie, že teda tu sme si dobre, však ja neviem.

Rečník 1

Akože zase sú veci dobre, do rozpravy ešte niekto, dobre? Do rozpravy už nikto nie je prihlásený, ukončujem rozpravu, ja predložím návrh uznesenia. Ak by ste mali voči nemu výhrady, prerušíme zasadnutie a doplníme čokoľvek. Len aby som na začiatku teda mala nejaký úvod, ktorým budeme viesť pracovať. Dobré, takže navrhujem prijať takéto uznesenie. Môžeme sa sústrediť. Súdna rada Slovenskej republiky po a opakovane pripomína, že plne rešpektuje právo na kritiku súdnych rozhodnutí i sudcov, táto kritika musí byť odborná, vecná a nesmie mať podobu zastrašovania, nátlaku alebo inej formy ovplyvňovania rozhodovacej činnosti sudcov, výzvy na disciplinárne alebo trestné stíhanie sudcu nie sú vecnou kritikou. Po B opakovane poukazuje na závery vyplývajúce z odporúčania výboru ministrov. Členským štátom 2 0 10 12 zodpovednosti sudcov, podľa ktorých výklad práva, zisťovanie skutkových okolností a hodnotenie dôkazov, ktoré sudcovia vykonávajú pri rozhodovaní vo veciach, nesmie viesť k občianskoprávnej alebo disciplinárnej zodpovednosti s výnimkou prípadov úmyselnej a hrubej nedbanlivosti a nesmie viesť

k trestnej zodpovednosti sudcu s výnimkou zléhomyšlu.

Sudcovia nesmú byť osobne zodpovední v prípadoch, keď ich rozhodnutia boli zrušené alebo zmenené podvolacom konaní. Chcete to nejako korigovať? Ak, ak áno, tak som povedala, že prerušíme a skorigujeme to v rámci prerušenia. Peťo.

Rečník 4

Aj adresné vo vzťahu k tomu adresátovi. Politika, objednávka. Ešte to tam nezaznelo.

Rečník 1

Že kde. No dobre, prerušujem, prerušujem zasadnutie na 10 minút, lebo počujeme v prerušenom zasadnutí Súdnej rady Slovenskej republiky sme v bode 11. Stanovisko Súdnej rady Slovenskej republiky k verbálnym útokom na sudcu Milana Cisárika. Prečítam návrh uznesenia. Súdna rada Slovenskej republiky po a opakovane pripomína, že plne rešpektuje právo na kritiku súdnych rozhodnutí a jednotlivých sudcov. Takáto kritika je prirodzenou súčasťou verejnej diskusie v demokratickej spoločnosti, musí však byť vecná, odborná a vedená s rešpektom k princípom nezávislosti súdnej moci nesmie mať podobu zastrašovania, vyvíjania verejného alebo politického nátlaku, ani inej formy snahy o ovplyvňovanie rozhodovacej činnosti sudcov. Súdna rada zároveň zásadne odmieta všeobecné a neodôvodnené obviňovanie sudcov z politickej motivácie, či z účelového rozhodovania, výzvy na disciplinárne alebo trestné stíhanie sudcu, ktoré nie sú podložené konkrétnymi a dôveryhodnými dôkazmi o závažnom porušení zákona, nie sú legitímnou kritikou, ale formou neprípustného zasahovania do nezávislosti súdnictva.

Po B opakovane poukazuje na závery vyplývajúce z odporúčania výboru ministrov. Členským štátom 2 0 10 12 zodpovednosti sudcov, podľa ktorých výklad práva, zisťovanie skutkových okolností a hodnotenie dôkazov, ktoré sudcovia vykonávajú pri rozhodovaní vo veciach, nesmie viesť občianskoprávnej alebo disciplinárnej zodpovednosti s výnimkou prípadov úmyselnej a hrubej nebanlivosti a nesmie viesť k trestnej zodpovednosti sudcu s výnimkou zlého úmyslu sudcovia nesmú byť osobne zodpovední v prípadoch, keď ich rozhodnutia boli zrušené alebo zmenené v odvolacom konaní. Hlasujme, prosím, teraz ďakujem. Hlasovalo všetkých 14 prítomných členov Súdnej rady Slovenskej republiky, za hlasovalo 14, proti nebol nikto, nezdržal sa nikto, uznesenie bolo prijaté.